

STRINDHEIM KIRKE

- BYDELENS HJERTE NR 3_11

MÅ KRISTUS VED TROEN BO I DERES HJERTER OG DERE STÅ ROTFESTET
OG GRUNNFESTET I KJÆRLIGHET. EF.3,17

Pinsens under

Vi har nettopp feiret pinse. Pinse er en av de store høytider i kristenheten, ved siden av jul og påske. Men hvorfor feirer vi pinse? Pinse er den dagen disiplene ble fylt av Den Hellige Ånd, sier vi, men hva betyr egentlig det? Jesus sa at det var det beste for disiplene at han forlot dem, for da kunne han sende Den Hellige Ånd. Hva mente han med det? Jesus kom fra Gud og var Guds sønn. Som menneske var han, som vi alle er, begrenset av tid og sted. Den Hellige Ånd er også Gud, men han har ikke denne begrensningen, men kan mottas av "dere og barna deres og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på," sier Peter i sin berømte pinsepreken. Gud lover å ta bolig i oss og virke med sin kraft og styrke! Før pinsen informerte Jesus disiplene om at de skulle vente til de ble utrustet med kraft fra det høye. Da først skulle de utbre budskapet om Jesus. På pinsedag skjer det. De blir fylt av

Den Hellige Ånd. Budskapet om Jesus brer seg som ild i tørt gress. 3000 den første dagen. Ikke mange dagene deretter var det steget til 5000. Mennesker ble helbredet. Slik Jesus hadde helbredet, får disiplene evner til å helbrede. Det er Den Hellige Ånd som bevirker det, gjennom disiplene. Gud bor og virker med sin kraft! Og det fortelles om en radikal entusiasme og sinnsforvandling av de første kristne: de viser ekte omsorg og glede. De deler på sine goder "etter som hver enkelt trengte det." Det at Jesus forlot disiplene på Kristi himmelfartsdag åpnet for at Den Hellige Ånd kunne gis til alle som påkaller Jesu navn. Eller slik Paulus ber om for menigheten i Efesos: Må Gud som er så rik på herlighet, gi deres indre menneske kraft og styrke ved sin Ånd. Må Kristus ved troen bo i deres hjerter og dere stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet." Ef.3,16-17.

Jan Øyvind Grøm
sokneprest

Mot normalt

Mange husker sikkert Leif Juster sitt revynummer med samme navn. Hva er normalt? Er det det flertallet gjør eller det som er vanligst? I så fall er det mange «unormale» i Strindheim menighet, for på en gudstjeneste er ikke flertallet i bydelen representert. Men vi som møtes her, har det normalt svært hyggelig. Og normalt er det også å ha behov for kirken til dåp, konfirmasjon, bryllup eller begravelse. Eller et sted der det er trivelig å ta en kopp kaffe. Som Fredagskaffen, som er et viktig møtested hver fredag. Mot normalt er det ikke sommerstengt slik så mange andre sosiale tilbud normalt er i skoleferien. Frivillige damer (det er normalt flest damer, uten at det betyr at herrer som kommer er unormale) gjør en fantastisk jobb. De har de siste år vært ledet av Jorunn Tanem som nå har sagt opp sin stilling, men du er velkommen tilbake enten du er frivillig eller gjest.

Det er vel ikke mot normalt at Kirkelige fellesråd har dårlig økonomi, og vi synes det er leit at overføringene fra kommunen ikke er i samsvar med behovet for å dekke rehabilitering og lønninger. Menighetsrådet ønsker at den dårlige økonomien i minst mulig grad skal gå ut over våre aktiviteter, så i juli satser vi på gudstjeneste på «dugnad». Dugnadsinnsatsen er å gjøre tjeneste som kirketjener eller organist. Tar du utfordringen, kontakt menighetskontoret.

Menighetsrådet vil også benytte anledningen til å ønske alle i Strindheim menighet en riktig god sommer. Ta vare på deg selv og andre. Så håper at vi i år får fint vær, mot normalt!

Bente Dahl
menighetsrådsleder

Hva er sannhet?

"DU SKAL IKKE LYVE", HETER DET ÅTTENDE BUD. DETTE HAR VI LÆRT FRA BARNDOMMEN, OG DE FLESTE AV OSS PRAKTISERER DET TIL DAGLIG. RIKTIGNOK HENDER DET AT VI SMÅFUSKER LITT – AT VI UNNLATER Å SI TIL FOLK HVA VI MENER OM DEM, ELLER AT VI SKJULER OPPLYSNINGER SOM KUNNE SKADE OSS ELLER ANDRE, OM DE BLE KJENT. NOEN GANGER BLIR VI NOK FRISTET TIL GROVERE LØGN OGSÅ. MEN STORT SETT ER NORDMENN GANSKE PÅLITELIGE.

TEKST: ERIK DAHL
ILLUSTRASJON: KIRSTEN STANGVIK/DAFFY DESIGN

Kanskje er dette en viktig del av den kristne kulturarven. Vi er blitt innprentet fra barnsben av at alle skal snakke sant. Etter som kristentroen mister grepet på befolkningen, kan det være andre dyder som settes høyere enn 100% ærlighet. Effektivitet, for eksempel. Hvis det er viktig for oss å nå et bestemt mål, kan det være fristende å omgå sannhetskravet. Vi kan unnlate å fortelle noe som ville skape hindringer for oss eller som ville koste noen ekstra kroner. Du får tenke gjennom om du kjenner deg igjen.

Det handler om de små, hverdagslige tingene. Men spørsmålet om sannhet har mye større perspektiver. Jesus sier noe merkelig: "Jeg er veien, sannheten og livet" (Johannes 14,6). Han hevder altså at han selv representerer sannheten. Dette er da et ganske rart utsagn. At Jesus, som er en person, skal være sannheten, et abstrakt begrep...? Dette har da også vært tolket på ulike vis opp gjennom tidene. Særlig for oss, som er vant til å tenke på at noe er sant og det motsatte er galt, har man ofte sagt at Jesus er riktig og alt annet er feil. Man tar utsagnet til inntekt for et syn at bare Jesus kan vise oss veien til Gud. Dette stemmer for så vidt med det Jesus sier i fortsettelsen i Johannesevangeliet, men bare på et mye dypere plan. Det handler om å forstå hva Jesus står

for, og å gå inn i den samme livsstilen og det samme gudsforholdet som han hadde.

Fordømmelse av alle annerledes troende, ut fra en tankegang at bare kristendommen er "riktig", er en farlig tendens i vår vestlige verden. Det fører til intoleranse, forakt og i ekstreme tilfelle – krig.

Ordet "sannhet" i den gamle jødiske tradisjonen hadde en annen betydning enn den vi legger i det. Et sant menneske var et integrert menneske – en som det ikke fantes svik eller løgn i. Jeg tror det er dét Jesus mente da han sa at han var sannheten. Han var fullkommen på den måten at han var et helstøpt menneske, som hadde kontakt med Gud Fader hele tiden. I dag ville vi kanskje sagt at han var fullstendig integrert. Det var ingen motsetninger i hans sinn. Selvfølgelig løy han ikke. Men han hadde også innsikt i forhold som folk ikke kunne forstå.

Vårt kall er å bli slike mennesker. Vi skal bli like helstøpte som Jesus var. Det høres ut som en umulighet. Men jeg tror det er dét Jesus mente da han sa: "Ingen kommer til Faderen uten ved meg" (Johannes 14,6: fortsettelsen av verset). Men han sa også: "Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende."

Hvor er du nå, Jonathan?

Å LEVE ER Å OPPLIVE – TA VARE PÅ DET UVENTEDE SOM HENDER – KANSKJE ER DET EN MENING MED DET – KANSKJE BETYR DET NOE VIKTIG. DET ER TANKER JEG HAR FÅTT ETTER AT JEG BLE KJENT MED EN TIGGER PÅ ETTERJULSVINTEREN I ÅR.

TEKST: ELDBJØRG DAHLING
FOTO: KIRSTEN STANGVIK/DAFFY DESIGN

Jeg kom ut fra Trondheim Torg da jeg så en tigger sittende på kne med bøyd hode, bortafør inngangen til Rema. Den første tanken som slo meg, var at han var blind. Spontant gikk jeg innom Rema og kjøpte en KvikkLunsj. Da han fikk den, så han opp med et takknemlig smil. Jeg ble glad jeg også, for da var han ihvertfall ikke blind.

En ukes tid senere hadde jeg et ærend i byen igjen, og skikkelsen med den grønne boblejakken satt på samme sted i samme stilling. Det var vinter og kaldt i Trondheim, og det han trengte mest, var noe å varme seg på. Jeg gikk bort til ham og spurte om han ville ha en kopp kaffe. Han så litt forbauset opp, kjente meg igjen og sa ja takk. På Rema får man kjøpt pappkrus med kaffe.

Det hender at jeg tar meg en bytur av og til, og han sa ja takk til kaffe neste gang jeg var i byen også. Men tredje gangen sa han nei takk, og svarte «jeg drikker kaffe i kirka». Ok, sa jeg, da går vi sammen i kirka og drikker kaffe. Jeg gikk ut fra at han mente Vår Frue kirke. Han rista på hodet. Jeg sa, «hvorfor ikke», han rista igjen på hodet og så tvilende ut. Jeg leste tankene hans slik, «jeg, en loslitt tigger kan da ikke gå sammen med den eldre damen med den «fine kåpa « i den kirka som er et samlingssted for uteliggere.» Jeg bare sto, så han reiste seg møysommelig. Han får så vondt i knærne av å stå på kne på sement-underlag i timesvis. Inne i den varme kirka over en kopp kaffe ble vi bedre kjent. Det skulle vise seg at vi snakker omtrent like godt engelsk.

Jonathan er 48 år, bor i Budapest, Ungarn, er gift og har tre barn, en gutt på tolv år, ei jente på ni og en gutt på 5 måneder, som jeg fikk se bilder av. Han livnærer seg og familien som bygningsarbeider heime i Budapest. Det vil si han har ikke fast arbeid, men møter opp på forskjellige byggeplasser nærmest fra dag til dag for å spørre om de mangler arbeidshjelp. Omtrent slik som såkalte «løsarbeidere» måtte gjøre i Norge for 100 – 150 år siden. Om han hørte til den diskriminerte folkegruppa romfolket, vet jeg ikke. I så fall kom han nok sist i køen også.

Han hadde fått høre at Norge var et meget rikt land, så han trudde at her var det vel penger å hente. I sentrum av Norges større byer kan du nå knapt gå 20 m uten å treffe på en tigger. Så for mange av oss er medlidenheten med de hjelpetrengende gått over til irritasjon.

Han bodde utafør byen i en campingvogn som han betalte dyrt for. Bare bussbilletten til og fra det stedet gjorde et dypt innhogg i det han kunne få i tiggerkruset, for det var ikke stort, sjelden papirpenger ihvertfall. Han tok imot tilbudet om å få noen av mine avlagte klær, som allikevel var tiltenkt Fretex. Han mente kona hadde omtrent samme fasong som meg, Det ble hull på den tynne bomullsbuksa han brukte, så han fikk ei regnbukse som jeg ikke brukte lenger til å ha utenpå. Det følte litt merkelig å se en tigger på torget med regnbuksa og skjerfet mitt. Kona sendte meldinger om at hun manglet penger til strøm, vannavgift og husleie. Hans største problem nå var hvordan han skulle komme seg heim. Han sa opp leien av campingvogna. Den siste uka i Trondheim overnatta han på et handicap-toalett. Jeg kontakta Bymisjonen og Frelsesarmeen. De kunne ikke hjelpe. En av prestene i Bymisjonen vi traff i kirka, lot ham få et stort beløp fra egen lomme. To av mine venninner og jeg hjalp ham også økonomisk, men det holdt ikke til heimreise Trondheim – Budapest, uansett reisemåte.

En av de siste gangene jeg traff ham, viste han meg en Bibel han hadde i innerlomma. I Bibelen var det et helsides bilde av Jesus med et lam i armene. Jeg pekte på bildet og sa at det var Gud og lammet var Jonathan. Han nikket og var enig i symbolikken. En ukes tid etter at jeg snakket med ham siste gang, satt det en annen tigger på Jonathans faste plass på torget.

Kjære Jonathan, jeg håper inderlig at du med Guds hjelp har kommet deg heim til kone og barn. Møtet med deg har gjort meg til et rikere menneske, i den forstand at jeg er blitt mer reflektert, jeg har fått innblikk i hvor forskjellig hverdagen, og livet generelt, kan være for oss mennesker.

Et knall konfirmant- og lederår!

ET KONFIRMANTÅR HAR GÅTT OG DET BETYR EN SAKTE AVSLUTNING FOR UNGDOMSARBEIDET I STRINDHEIM FOR DENNE GANG. DEN OFFISIELLE AVSLUTNINGEN HADDE VI PÅ DET SISTE UNGDOMSKLUBBMØTET I ÅR, DEN 20. MAI. DESSVERRE VAR DET IKKE SÅ MANGE ANDRE ENN LEDERNE SOM TORDE STIKKE INNOM DENNE KVELDEN, MEN DET LA IKKE EN DEMPER PÅ STEMNINGEN.

Vi hadde grilling nede, satte ut bord på plenen, spiste iskake til dessert og spilte Kortskalle. Det er ikke så mye mer som skal til for en vellykket kveld og i alle fall ikke for oss ungdomsledere. Vi er ikke veldig mange lengre, men jeg må få si at vi er gode. Alderen spriker fra 16 til 20 år og likevel er alle inkludert og bidrar med noe godt inn i ledergjengen, som nesten har blitt som en egen liten vennegjeng. Aldri har ledermøter og samlinger vært så koselig som i år, etter min mening. Men selv om irritasjonen kan komme fordi vi aldri helt blir ferdig med møtene på grunn av latteranfall fra enkelte, så veies det alltid opp med all moroa vi har. I år har mange skrytt av konfirmantene og hvilken flott gjeng de har vært, og det sier jeg meg absolutt enig i. Men det har ikke bare vært dem, for på en måte har de klart å reflektere den gode stemningen ungdomsledere og voksne har hatt sammen i år. Derfor håper jeg at det til høsten kommer nye ledere inn, som kan bli en del av gjengen, og som inkluderes som dem de er. Det var likevel ikke gitt at det skulle bli sånn med ungdomsledergjengen i år. Leiren T4 ble avlyst og Reidun ble sykemeldt og den vanlige oppstarten for oss ledere ble litt amputeret. Jan Øyvind tok over konfirmantene sammen med Elisabeth, noe som har gått utrolig bra. Det har blitt et knall konfirmant- og lederår takket være flotte voksne som har latt oss få ansvar og ta ansvar mer enn noen gang, samtidig som ungdommene har

sett positivt på utfordringer. I tillegg til konfirmantarbeid har vi også startet opp et ungdomsråd som har planlagt ungdomsklubbene i år. Vi ordnet til en suksessfull medarbeiderfest med kanskje en gjentakelse neste år. Vi har drømt om ungdomsrom og senere jobbet for å få det. Ikke minst har vi tenkt på ungdomsarbeid og kommet på mange nye ideer til hva ungdom kan bruke kirken til. For tiden planlegger vi oppussing av bomberommet for en litt mer uformell hengeplass for ungdom og andre som vi håper kan gjøre dørterskelen mindre og aktivitetene flere. Til høsten blir det igjen ungdomsklubb én fredag i måneden. Jeg håper det kommer både nye og gamle fjes innom og at klubben utvikler seg til noe enda bedre enn det den har vært. I tillegg ordner vi oss en egen blogg: <http://strindheimungdom.wordpress.com/> Til slutt må jeg si at jeg er positiv når jeg ser på høsten som kommer angående ungdomsarbeid. Kvalitet og kvantitet har sjelden likhetstegn mellom seg, noe jeg føler fort glemmes i dag. En ungdomsklubb kan være vel så givende og artig enten man er fem eller femti. Mengden er ikke viktig og er irrelevant uten menneskene inni.

KJENNER JAPAN BEDRE ENN DE FLESTE

TEKST: ELDBJØRG DAHLING
FOTO: KIRSTEN STANGVIK/DAFFY DESIGN

MEDIA FOKUSERER IKKE SÅ MYE PÅ JAPAN SOM DE GJORDE FOR NOEN MÅNEDER SIDEN. MEN DET VIL TA ÅR FØR LANDET ER NORMALISERT IGJEN ETTER KATASTROFEN. DET STARTA MED ET JORDSKJELV ETTERFULGT AV EN TSUNAMI SOM IGJEN FØRTE TIL STORE ØDELEGGELSER VED ET ATOMKRAFTVERK. DET SKJER STADIG NOE I VERDEN SOM MEDIA INFORMERER OSS OM, MEST TRISTE NYHETER, KRIGER OG NATURKATASTROFER.

MARIT HAUGEN har vært misjonær for Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) i Japan i 14 år. Hun har for det meste vært i menighetsbyggende arbeid knyttet til det japanske kirkesamfunnet Vest Japan Evangeliske Kirke, som er en frukt av NLMs arbeid i landet. I en periode har hun arbeidet ved Den norske skole i Kobe.

VALG AV YRKE OG UTDANNING

Jeg tror ikke mange unge jenter velger å bli misjonær, og ber henne fortelle litt om bakgrunnen for et slikt valg. «Mine foreldre var aktivt med i misjonsforeninger knyttet til NLM. Fra jeg var barn var jeg med min mor i misjonsforening der de var opptatt av alle sider ved misjonsarbeid. Jeg lærte tidlig at vi skulle bry oss om andre folkeslag, og det ble aktuelt å finne ut om misjonsbefalingen skulle få konsekvenser for mitt liv», forteller Marit.

Etter lærerutdanning har hun gått på bibel- og misjonsskole i to år.

Japan er et land med velordnet samfunnsstruktur og har ikke behov for hjelp av materiell art som mange land i Afrika har. I Japan ble hovedoppgaven undervisning og forkynnelse.

SPRÅK, RELIGIONER, JORDSKJELV, FOLK OG KULTUR

Det står for meg som svært vanskelig, nesten umulig å lære japansk, men Marit har klart det. Da hun kom til Japan, måtte hun først gå på en to-årig språkskole. Hun poengterer at det er viktig å praktisere språket i et japansk miljø. Språkkunnskaper hjalp henne til å bli trygg i samfunnet, til å trives, og ikke minst, til å få kontakt med mennesker.

Det er mange religioner i Japan, men de to rådende religioner er buddhisme og shintoisme. Kristendommen kom til landet med spanjolen Francis Xavier i 1549, men ble senere forbudt i

en lang periode. I dag er det religionsfrihet, og man regner med at ca 1% av Japans 127 millioner er kristne. Marit arbeidet hovedsakelig i menigheter i Kobe-området, vest i Japan.

Japan ligger i den delen av verden som ofte rammes av små og store jordskjelv.

Marit opplevde et jordskjelv i den tida hun bodde der, og forteller: «17. januar 1995 ble jeg kastet ut av senga av en rystelse samtidig som jeg hørte et voldsomt brak. Det var en traumatisk opplevelse å være i 4. etasje i et murhus som følte som gelé i naturkreftenes vold. Huset jeg bodde i, var bygd for å tåle jordskjelv av en viss styrke, hvilket det også gjorde. Men ikke alle var så heldige, 6434 mennesker døde i skjelvet som var 7,3 på Richters skala, og mange mistet sine hjem fordi husene enten raste sammen eller begynte å brenne».

Det siste store skjelvet i mars i år, var ett av de største vi kjenner til. Over 28.000 er døde eller savnede. Selv om det er vanskelig å fatte omfanget av den enorme tragedien, må vi ikke glemme enkeltmenneskers lidelser og savn, og samfunnets kjempeoppgave med å få alt til å fungere igjen.

Hun avslutter samtalen slik: «Japan er et fantastisk land. Jeg har trivdes og følt meg hjemme der siden jeg kom dit for første gang i 1975. Mye er forskjellig fra Norge, men det er først og fremst menneskene der som knytter meg til landet. Japanerne er vennlige mot andre. De bor tett sammen og lærer å ta hensyn til hverandre. Maten er utrolig god, og de tilbereder den slik at den er et vakkert syn for øynene også. Så har de noe som Norge ikke har og som jeg savner, de mange fantastiske varme kildene!

Jeg er ikke i tvil om at en bit av hjertet til Marit for alltid vil tilhøre Japan.

-Huff, nå kan jeg nesten ikke lese Bibelen engang!

KABB har flere tilbud til deg som ser dårlig.

Det kan være tungt å innse at en trenger hjelp til noe så enkelt som å lese et brev. Ved å miste synet er det noen som føler at de mister livsinnhold og livsglede. KABBs tilbud har gitt flere livsgleden tilbake.

KABB kan ikke gjøre noe med øynene dine, men kan gjøre mye for deg på andre måter. Det har KABBs brukere fått erfare. Gjennom mange år har organisasjonen tilegnet seg kunnskap og erfaring om hva som skal til for å oppmuntre blinde og svaksynte og utviklet aktiviteter og tilbud som «treffer» og gjør hverdagen mer verdifull.

LYDBIBLIOTEK

KABB startet i 1933, og etter noen år begynte de å lese inn bøker på bånd. Disse ble sendt landet rundt til synshemmede som ville låne tapene. Dette har nå utviklet seg til et lydbibliotek på ca 3000 titler med et variert tilbud av kristen litteratur. Nå kommer bøkene innlest på vanlige lydCDer eller CDer til daisysplere. I 1977 ble KABB (Kristent Arbeid Blant Blinde og svaksynte) en helt selvstendig organisasjon som kunne konsentrere seg fullt og helt om den kristne litteraturen. Alle blinde og svaksynte har i dag anledning til å benytte seg av denne utlånsordningen.

KABB har gitt ut flere lydutgaver av Bibelen, pluss salmebøker i blindeskrift og stor skrift. KABB leser inn menighets- og organisasjonsblader og tilrettelegger dåps- og konfirmasjonsmateriell.

STEVNER, LEIRER OG AKTIVITETER

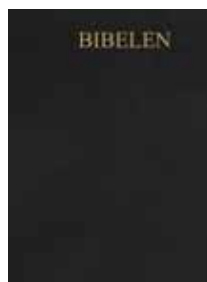
KABB inviterer også til leirer og arrangement for ulike aldersgrupper. KABBs idé er at synshemmede kan komme sammen for å dele sin tro og sine erfaringer og gi hverandre støtte og hjelp. Dette skjer ved at familier med en eller flere synshemninger, foreldre eller barn, møtes. Det arrangeres reiser for voksne som samles til stevner i Norge eller i utlandet. I år skal det være sommerstevne på Greåker og en nordisk samling i Finland.

KABB - IKKE KJENT FOR ALLE

-Kjenner du noen som er blind eller svaksynt? Da kan det være lurt å ta kontakt med KABB. Flere kan ha nytte og glede av tilbudene våre, sier generalsekretær Ingvar Nevland i KABB. -Men det er en utfordring for oss å nå fram med informasjon til dem som har bruk for oss. Derfor trenger vi et samarbeid med familie, prester, diakoner og alle andre som kan fortelle om KABB til blinde og svaksynte som de har kontakt med, avslutter generalsekretær Ingvar Nevland.

VITE MER

Om du ønsker å vite mer om KABBs varierte tilbud er vi å finne nett; www.kabb.no Ta gjerne kontakt med KABB, tlf. 69 81 69 81 eller e-post: kabb@kabb.no

- Bibelen på lyd er lest inn og tilgjengelig for utlån til blinde og svaksynte

-Det er lagt opp til et variert tilbud av aktiviteter for synshemmede i KABB. Her er det ungdom som prøver seg i gocarten.

Stemningsrapport fra Strindheim kirke

TEKST: JAN ØYVIND GRØM
FOTO: STUDIO G

DET ER MANGE ÅR SIDEN JEG HAR HATT KONFIRMASJONENE I STRINDHEIM KIRKE. MEN I ÅR FIKK JEG MULIGHETEN! 65 KONFIRMANTER, 63 SOM HAR FULGT KONFIRMANTFORBEREDELSENE HOS OSS, SKULLE KONFIRMERES OVER TRE DAGER OG FEM GUDSTJENESTER. FIRE AV DISSE SKULLE JEG HA: LØRDAG OG SØNDAG 7. OG 8.MAI KL.11 OG KL.13.

Kirkerommet er pyntet til fest, med masse røde roser på alteret. Kirken er full av forventningsfulle foreldre, familie og venner. Høytidelig marsjerer konfirmantene inn i sin beste stas under toner fra orgel og trompet. De setter seg på hver sin benkerad med familien sittende på resten av benkeraden og ellers hvor de måtte finne plass. Jeg går bakerst og ser ut over smilende, feststemte mennesker.

For meg er det en høytidsstund, men også litt vemodig, når jeg står foran forsamlingen og gir tegn til at de kan sette seg. De er noen flotte konfirmanter med så mange gode egenskaper og ressurser. I det året som har gått, har jeg lært å kjenne og blitt glad i dem. Vi har hatt det artig sammen, særlig på leiren. Vi har hatt stunder med alvor og diskutert emner som man ellers kanskje ikke snakker så mye om: om Gud og Jesus, om liv og død, om kjærlighet og det at vi så ofte svikter kjærligheten. Og vi har hatt stemningsfulle stunder hvor tiden sto stille, korsamlinger hvor de fleste klarte å roe seg helt ned (uten å sovne!), stillhet med tente lys formet som et kors og hvor rommet ellers var i mørke. Og nå er alt nesten over.

Håpet er at jeg får se igjen mange som ungdomsledere til neste år. Men så er det også godt å se de velkledde flotte konfirmantene sitte der med sine familier.

Jeg holder en preken om hvor viktig det er for oss mennesker å føle seg verdsatt, el-

sket. At ungdomstida er en veldig sårbar tid, hvor man ikke bare trenger tilrettevisning, men også å høre at man blir satt pris på. Og hvis alt svikter, så taler bibelen om en Gud som ikke svikter. "Kan en kvinne glemme sitt diende barn og ikke ha ømhet for barnet hun fødte? Og selv om en mor glemmer, så vil jeg aldri glemme deg", sier Gud.

For meg blir dette litt personlig. Jeg ønsker så inderlig vel at dette budskapet skal festne seg i bevisstheten hos hver enkelt av konfirmantene. For det er når vi føler oss elsket, at vi kan blomstre og utfolde oss i en positiv og livsbejaende vending.

Og så kommer stunden hvor hver enkelt, en og en, skal komme fram til alteret, knele ned. Familien reiser seg. Det blir tent lys i lysgloben av en ungdomsleder som har fulgt konfirmantene i konfirmasjonstida. Og Sølvi og jeg legger hånden vår på hodet deres og ber en kort bønn om at Gud må velsigne livet og fremtiden. Alt skjer rolig og høytidsstemt. Den ene konfirmant følger på den neste. Familiene reiser seg som bølgende hav i forsamlingen. Lys etter lys tennes i lysgloben.

Til slutt når gudstjenesten er ferdig, marsjerer konfirmantene ut. Sølvi og jeg går foran. Vi fortsetter ut av kirka, fram til bjørken og solskinet – for fotografering og gratulasjoner, og avskjed – eller kanskje aller helst, på gjensyn!!

NYTT FRA STRINDHEIM KIRKE

FERIETID

Vi forsøker å ha åpen kirke hele sommeren, men bemaningen vil være redusert. Følgende ferieplan er satt opp: Sokneprest Jan Øyvind Grøm 25.07.- 21.08.

Kapellan Reidun Woie Kleveland 23.06.-24.07.

Kantor Endre Lorentzen 25.07.-14.08.

Diakon Sølvi Rise 04.07. - 07.08.

Menighetspedagog Elisabeth Bekken Hauger 04.07- 07.08.

Kirketjener Vitali Linevski 18.07.-07.08.

Daglig leder/kontorsekr.

Rigmor Hølmø 27.06.-10.07; 18.07.-24.07.; 01.08.-07.08.

FREDAGSKAFFE

Vi må ha kaffe også om sommeren! Derfor har vi som målsetting å ha kaffe m/vafler som vanlig hver fredag mellom kl.11 og 12. Ta med naboen og kom! Program: Mat og prat.

MENIGHETSRÅDSVALGET 2011

12. september blir det kirkevalg. Følgende har sagt seg villige til å stå på valg til menighetsråd i Strindheim menighet for perioden 2011 - 2015:

1. Bente Anne Gro Dahl, 53 år
2. Thor Ivar Dalbakken, 44 år
3. Hedda Elise Saari, 20 år
4. Silje Rødseth, 28 år
5. Sturla Sagberg, 60 år
6. Tonje Alseth Østmo, 20 år
7. Tove Alseth Østmo, 47 år
8. Kari Helene Gudmundset

52 år

9. Selwa Eshaq Shamoun

42 år

10. Edel Anny Skaalvik, 61 år

11. Eldbjørg Dahling, 77 år

Rekkefølgen er forslagsstillernes prioritering. Den har du mulighet til å endre under valget. Nærmere presentasjon kommer i neste menighetsblad og i brosjyrer utlagt i kirka.

HYGGETREFF TIL HØSTEN

starter opp med første møte 1.sept. Deretter blir det hver annen torsdag til 8.des. Allerede nå kan vi røpe at 15.sept. får vi besøk av Petter Skauen, mangeårig medarbeider i Kirkens Nødhjelps arbeid. Han vil snakke om situasjonen på Haiti etter jordskjelvet.

27.okt. planlegger vi et nytt Jubeltreff på kvilhaugen gård. Og 8.des. håper vi barn fra 4.trinn ved Strindheim skole vil lage program for oss. Møtene er kl.12-14, med tema, allsang, andakt, formiddagsmat, småprat m.m. Leder er diakon Sølvi, som treffes på tlf. 73 89 11 60.

LEDIG KAPASITET?

Har du lyst til å gjøre noe for dine medmennesker? Og kanskje også for Gud? Strindheim menighet har mange aktiviteter, men vi ser stort behov for at vi kunne hatt enda flere. Men vi mangler folk til å utføre dem! **Er det noe du kunne ha tenkt deg å bidra**

med? Engasjementet må ikke nødvendigvis være knyttet til kirkehuset, men også i nabolaget. Ta kontakt med oss i kirka, så blir både du og vi og dine medmennesker glad!

SALG FAIRTRADE-PRODUKTER

Fairtrade betyr "rettferdig handel". Det er en internasjonal merkeordning for rettferdig råvarehandel mellom bønder og plantasjer i utviklingsland og importører i Nord. Hver gang du kjøper et produkt med dette merket på, bidrar du til bedre leve- og arbeidsforhold for bønder og plantasjearbeidere i Sør. Gjennom Kirkens Nødhjelp har vi i Strindheim kirke for salg: Sjokolade, olivenolje og handlenett. Kom innom menighetskontoret eller benytt anledningen når det er arrangement/gudstjeneste i kirka.

SANGERSTEVNE PÅ STRINDHEIM!

Strindheim blandakor arrangerer sangerstevne på Strindheim 17-19. juni. For mere info se <http://stevne.strindheim-blandakor.no>

GOD SOMMER!

ANSATTE I STRINDHEIM KIRKE:

Sokneprest: **Jan Øyvind Grøm**
Tlf 73 91 88 48
jan.oyvind.grom@kirken.trondheim.no

Kapellan: **Reidun W. Kleveland**
tlf 73 89 11 68 mobil: 91 59 72 83
reidun.woie.kleveland@kirken.trondheim.no

Daglig leder: **Rigmor Hølmø**
Tlf 73 89 11 60 mobil: 92 09 14 57
rigmor.holmo@kirken.trondheim.no

Soknediakon **Sølvi Rise**
Tlf 73 91 83 75
solvi.rise@kirken.trondheim.no

Kantor **Endre Lorentzen**
Tlf. 90 56 06 16
endre.lorentzen@kirken.trondheim.no

Menighetspedagog
Elisabeth Bekken Hauger, tlf 73 89 11 62
elisabeth.bekken.hauger@kirken.trondheim.no

Kirketjener **Vitali Linevski**
Tlf 40 04 83 27
Vitali.Linevski@kirken.trondheim.no

Menighetsrådsleder **Bente Dahl**
mobil: 95 76 72 85
bente@kvt.vgs.no

STRINDHEIM KIRKE takker sine annonsører:

Seremonirom, blomsterbinderi og gravminneutstilling: Vi kan ta hånd om alle praktiske gjøremål ved gravferd. Vi tilbyr fri økonomisk rådgivning for etterlatte. Huset er tilrettelagt for funksjonshemmede. Egen parkeringsplass.

Svanholm
Begravelsesbyrå

Begravelser • Kremasjoner • Gravstøtter
Seremonirom • Forsendelser • Blomster

www.svanholm.no

Brussetvegen 145,
7048 Trondheim,
Dagtelefon: 73 89 11 40

Sammen i sorgen

BRITANNIA HOTEL
Trondhjem

BUGATTI
Drive Thru

ELVESETER
BEGRAVELSESBYRÅ

Tlf. 72 84 50 80

Ordner alt ved begravelse og kremasjoner til en fornuftig pris.
Ingen tillegg ved konferanse i hjemmet.

ET HAR BEDRE
GRANDE DAME & HERREFRISØR

Valentinlyst Senter

VALENTINLYST
tannlegekontor

Valentinlystsenteret • 73 91 13 13
www.tannklinikk1.no

Walldén Moum

VALENTINLYST
Tlf. 73 98 63 25

Bok & Media
NOMI

Sommerveita 4-6, 7011 Trondheim
Tlf. 73 52 73 88

Offset Trykk

Sorgenfriveien 9, 7037 Trondheim
Tlf: 73 82 12 12,
www.offset-trykk.com
firmapost@offset-trykk.com

TANNREGULERING
BERG NIELSEN

Tannlege/ Spesialist
Mellomveien 2
Tlf. 73 52 54 88

REMA 1000

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Boks 65 7221 Melhus www.vigdal.no Etablert i 1922

DØGNVAKT 72 87 10 22

BEGRAVELSESBYRÅENS FORUM

Audhild's
rens og vask

Åpningstider:
Mandag - fredag: 9-17 • lørdag 10-15

Jakobsiveien 53, 7058 Jakobsli. Tlf. 73 91 12 35
Valentinlystsenteret, 7046 Trondheim. Tlf. 73 91 57 19

Sangerstevnet på Strindheim 17-19.juni!

38 kor - 9 konserter
Konsertprogram og priser: Se
<http://stevne.strindheimblandakor.no>
Eller Posten / www.billettservice.no

Støttes av:
Trondheim kommune
og lokalt næringsliv

FLATÅS
Begravelsesbyrå

Gamle Kongevei 52a (ved Rosendal kino)
NORGES ELDSTE BYRÅ - ETABLERT I 1849
Egen parkering for besøkende.
Tlf. 73 99 22 22 Mobil: 926 09 098

- Oppussing av steiner - Nedsliping av steiner
- Navetillføyelser - Gravlykter og tilbehør
- Bøling av steiner - Oppretting av steiner

BYGGING AV NYE STEINER

TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER AS
Prinsens gt. 43 73 30 27 80
Fabrikk Byneset v/ Flakk 72 84 40 90

coop mega

Velkommen til en hyggelig handel!

Send blomster
gjør noen glad!

drivstua
gartneri

Tlf: 73 82 79 79

Vi formidler over hele landet

Velkommen til
hyggelig handel på
Valentinlyst Senter

SLEKTERS GANG

DØPTE

- 27.03. Maren Sølberg Dahl (døpt Malvik kirke)
- 10.04. Charlie Endre Ferraren (døpt Flå kirke)
- 10.04. Linnea Sæther (døpt Strinda kirke)
- 21.04. Sondre Tostrup Sandnes (døpt Nevernes kirke)
- 23.04. Benedikte Høyem
- 23.04. Aurora Gravanes Vasseljen
- 01.05. Jenni Marie Nerland-Gundersen
- 15.05. Marcus Nilsen Lund
- 22.05. Magnus Oksvold
- 22.05. Thale Selven Arntzen (døpt Ranheim kirke)

DØDE

- 14.03. Rigmor Wikan Lund
- 16.03. Elisabeth Maria Skålvoll
- 21.03. Aud Marie Kristiansen
- 26.03. Arnt Kristian Rædergård
- 28.03. Tor Ivar Engdal
- 03.04. Arnulf Lothe
- 21.04. Randolph Margido Vanvik
- 23.04. Dagrun Johansen
- 27.04. Anne Marie Aasen
- 29.04. Arnfinn Jostein Mæhre
- 10.05. Helge Storsve
- 11.05. Oddbjørg Antonie Waldersløw
- 12.05. Ingrid Elin Hellem

GUDSTJENESTER

12. JUNI PINSEDAG

Ap.gj.2, 1-11

Høytidsgudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

19. JUNI TREENIGHETSSØNDAG

Joh.3, 1-15

Felles gudstjeneste for prostiet i Leira kapell kl.11.00.

26. JUNI 2. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.16, 19-31

Gudstjeneste m/dåp og nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

3. JULI 3. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.14, 16-24

Gudstjeneste m/dåp kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

10. JULI 4. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.15, 1-10

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Asbjørn Reknes.

17. JULI 5. SØNDAG ETTER PINSE

Matt.7, 1-5

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

24. JULI 6. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.5, 1-11

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

31. JULI 7. SØNDAG ETTER PINSE

5.Mos.30, 11-16

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Reidun Woie Kleveland.

7. AUGUST 8. SØNDAG ETTER PINSE

Mark.8, 1-9

Gudstjeneste m/dåp kl.11.00
v/Reidun Woie Kleveland.

14. AUGUST 9. SØNDAG ETTER PINSE

Matt.7, 15-20

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Asbjørn Reknes.

21. AUGUST 10. SØNDAG ETTER PINSE

1.Kor.3, 10-17

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Reidun Woie Kleveland.

28. AUGUST 11. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.19, 41-48

Gudstjeneste m/nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

4. SEPTEMBER 12. SØNDAG ETTER PINSE

Luk.18, 9-14

Familiegudstjeneste m/dåp og nattverd kl.11.00
v/Jan Øyvind Grøm. Barnekorene deltar.

Semesterstart.

Grilling utendørs etter gudstjenesten.

Endringer kan forekomme